

[Inge Krih]

Angående litteraturen tror jeg nok, det bliver vanskeligt. Jeppe er der jo, og Jeppe vil stadig væk drikke i Holbergs komedie. Det virker måske afskrækkende. Tegneserier kan være noget af det farligste, da de vel nok er noget af det mest tilgængelige for børn, men jeg vil indrømme, at jeg ikke rigtig kan se, hvordan man kan gøre noget ved det.

Det er mærkværdigt, at Danmark nu er det eneste nordiske land, der ikke har forbud mod reklame, så vidt jeg ved. Så tidligt som i 1972 blev det anbefalet af Nordisk Råd. Det er, som om Danmark ikke har erkendt, at det virkelig er et stort problem, som man i hvert fald kan afhjælpe noget ved netop forbud mod reklamer.

Der bliver sagt meget om, at forbuddet omgås i de andre lande. Jeg ved ikke, hvordan det omgås. Der har ikke været ét eneste konkret eksempel på, hvordan det blev omgået. Der blev oven i købet talt om, at det kunne medføre hjemmebrænderi, at man lod være med at reklamere. Det kan jeg altså ikke se. Der er jo ikke tale om noget forbud mod alkohol, der er kun tale om forbud mod reklamen, altså imod dette stadig væk at minde menneskene om, at der altså er noget, som de burde få fat i.

Jeg vil som sagt sige tak. Jeg håber, vi får et godt arbejde i udvalget.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg tager kun ordet, for at der ikke skal være nogen misforståelse med hensyn til de bemærkninger, jeg gjorde om forslaget. Det er rigtigt, at indholdet af reglerne nærmere skal drøftes med brancherne, men det er tanken at søge bemyndigelse til at fastsætte stramme regler for indhold og form, steder osv. for reklamer og enhver form for henvendelse til befolkningen. Det er altså tanken at skaffe sig et lovgrundlag for det, hvis folketinget i øvrigt finder, at forslaget er acceptabelt.

Hans Jørgen Jensen (S):

Som organiseret afholdsmand kan jeg kun sige, at det stadig væk skuffer mig, at spørgsmålet om alkoholmisbrug ikke har den genklang i folketinget, som det burde have, sådan at man også vil være med til at finde former på de reklamemæssige områder, der

kunne være anderledes end dem, vi har i dag.

Jeg forstod på hr. Bjørn Elmquist, at han egentlig ikke havde noget imod, at man ved forhandling mellem branchen og indenrigsministeriet skabte visse regler. Jeg vil spørge, om hr. Bjørn Elmquist vil kunne acceptere sådanne regler, sådan at man kunne få skabt et bedre grundlag end det, man har i dag.

Jeg tror, jeg må sige til kristeligt folkeparti, at vi får ingen mulighed for at skabe et forbud. Jeg tror heller ikke, det er nogen god idé. Jeg tror, det er bedre at skabe nogle regler med nogle sanktionsbestemmelser, som branchen kan tiltræde, og det kunne jeg ligesom fornemme at der var en vis genklang for hos venstre. Hvis det er tilfældet, skulle der altså også være mulighed for at gennemføre nogle fornuftige regler sammen med branchen.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal først svare ganske kort på det spørgsmål, hr. Hans Jørgen Jensen rejser her. Det er muligt, at mine udtalelser før kunne udlægges sådan, for jeg talte om, at der kunne være et vist behov for at se på den kodeks, der gælder i branchen, men jeg vil ikke tages til indtægt for, at det skulle være en støtte til det, indenrigsministeren var inde på. Jeg tror nok, at man inden for branchen selv er indstillet på bl. a. i forbindelse med den udvikling, der har været inden for reklamer i sportens verden med sponsorship i fodboldklubber, og hvad det nu er alt sammen, at se på, om det rejser nye problemer, som man ikke havde mulighed for at være opmærksom på, da man i sin tid lavede kodeksen. Men jeg tror ikke, man skal forvente støtte fra venstres side til, at man prøver at lave en ordning som på tobakkens område, hvor indenrigsministeren mere eller mindre med tvang i baghånden, med en slet dulgt trussel om, at hvis branchen ikke vil være med, går i forhandlinger og prøver at opstille sanktionsregler, bliver det gennemført ved lov. Jeg tror, at den lære – og det kan vi tale om om lidt, når vi skal i gang med tobakken – som man kan drage fra tobakkens område, ikke viser, at disse sanktioner er noget værd; det er i hvert fald det, vi får at vide, når det drejer sig om tobakken.